

/Carles Gorini/

El valor de l' experiència

Diuen que l'experiència és un grau. Des de fa uns anys, a la Universitat de Girona, el programa Formació de la Gent Gran ha permès que un col·lectiu cada cop més ampli de persones més grans de cinquanta anys es matriculin en els estudis de grau.

■ El professor Torrellas amb integrants del programa Formació de la Gent Gran.

Pere Lluís estudia Humanitats. Té setanta-set anys. És el segon curs que assisteix a la UdG i no es pensava que viuria una integració tan gran amb els joves. «Mai no hi ha disparitat de criteris, fins al punt que em fa l'efecte que –malgrat la processó que corre per dins– tinc la seva edat». Dolors Estañol se sent tractada com una més, sense diferències, i admet que, quan arriben els exàmens, ho passa malament. Confirma la versió de Pere Lluís, en el sentit que mai no hi ha cap problema amb els estudiants que són, gairebé tots, més joves que els seus fills. Amb cinquanta-nou anys, en fa cinc que va començar els estudis d'Educació Social. El cas de Dolors Estañol és semblant al de Fina Coromina, que en fa quatre que estudia Humanitats. A més, el seu marit també estudia a la UdG. Un altre estudiant és Antoni Núñez, antic empleat del BBVA, que se sent integrat en els estudis de Turisme, que és el primer any que cursa. Explica: «Gaudeixo molt de poder anar amb el jovent, de ser un més». Joan Mendoza va començar els estudis d'Antropologia el 2005, una disciplina que desconeixia i de la qual s'ha tornat, segons afirma, un fan. Creu que un dels principals problemes amb què es troben els estudiants de la seva edat és el de l'experiència, que qualifica de «records difícilment reproduïbles en un món que canvia molt de pressa».

Per a Pere Lluís, en canvi, l'experiència és com un roc a la faixa que fas servir en el moment que et convé. Diu que calla quan sent els més joves dir coses que ell ha viscut, i sap que no són com les expliquen, perquè «la filosofia és molt necessària, però la realitat és aquí fora», diu mentre

assenyala amb el dit el carrer. Aquest silenci és compartit pels seus companys, que esgrimeixen l'argument que els joves han de viure la seva vida. Ells no s'hi fiquen pel mig. «La meva experiència és meva i no tinc perquè fer-los de mare o de iaia i dir-los... ai, ai, ja veureu què us passarà», bromeja Fina Coromina.

Els temps han canviat

Els temps han canviat. Ho noten, sobretot, per la manera d'estudiar. És una qüestió d'hàbits, de continguts i, també, d'informàtica. No els queda més remei que adaptar-s'hi. «Si un professor et demana el treball d'una determinada manera, doncs t'espaviles i el fas», comenta Dolors Estañol, referint-se a la necessitat d'incorporar les noves tecnologies als hàbits d'estudi. Coincideixen, tots sense excepció, que sense l'ordinador no sabrien estudiar. Tenen clar, també, que Internet no substitueix la feina del professor, «perquè si vaig a la universitat és perquè m'assenyalin el camí», assegura Joan Mendoza.

No els fa vergonya admetre que els primers dies anaven una mica perduts i que, quan calia formar part d'un grup per fer un treball, havien de fer-se veure. En canvi, a mida que han anat avançant en els estudis i els cursos, s'han tornat un trofeu preuat pels estudiants, que els busquen perquè saben que són gent amb qui es pot confiar. La presència de la gent gran a les aules no passa desapercebuda. El professor Àn-

Els temps han canviat. Ho noten, sobretot, per la manera d'estudiar. És una qüestió d'hàbits, de continguts i, també, d'informàtica. No els queda més remei que adaptar-s'hi.

A mida que han anat avançant en els estudis i els cursos, s'han tornat un «trofeu» preuat pels estudiants, que els busquen perquè saben que són gent amb qui es pot confiar.

Els cinc protagonistes del reportatge no se senten gens absorbits per les obligacions estudiantils. Tots fan altres coses.

gel Duarte, catedràtic d'Història Contemporània, va escriure al seu bloc: «el darrer quadrimestre he tingut una primera fila –literal– d'autèntic luxe. Veterans elles i ells, però –poso a Lluís per testimoni– amb una vitalitat i amb unes ganes de saber brutals, amb criteri propi i oberts al parer dels altres. Semblava que els donessin corda».

Se senten realitzats

Estudien perquè volen, pel gust d'aprendre. Ho tenen clar. Però també se senten realitzats quan «com a resultat d'un esforç arribes a aprovar una assignatura», diu Pere Lluís. Sobretot, estan satisfets d'aprendre d'uns professors que consideren «boníssims» i de compartir el temps amb uns companys que qualifiquen de «fabulosos». No es tracta de triar entre el casal d'avis o la universitat. No són opcions incompatibles i, si més no, els cinc protagonistes del reportatge no se senten gens absorbits per les obligacions estudiantils. Tots fan altres coses, com Antoni Núñez, que col·labora amb la coral de Sarrià de Ter, el seu poble. Tampoc Pere Lluís se sent pressionat pels estudis i explica que aprofitarà, «mentre tingui salut», per viatjar amb la seva dona. Encara un exemple més, Fina Coromina, a més de venir a les classes de la UdG, assisteix a un curs de rellegat i enquadrat de llibres a la Mercè, perquè «no es tracta de posar tots els ous en un mateix cistell», afegeix

Formació de la Gent Gran

Fa cinc anys es va posar en marxa el programa d'estudis per a la gent gran. Una de les característiques de la iniciativa és que l'itinerari docent és compartit amb la resta d'estudiants que cursen els graus, tot i que amb detalls particulars que el doten d'una gran elasticitat. Les assignatures i el ritme per seguir-les els posa cada estudiant. Els que vulguin inscriure's al programa no els calen requisits acadèmics previs. Només els cal tenir més de cinquanta anys. La matriculació de l'estudiant es du a terme mitjançant un procediment especial que requereix una tutoria prèvia i la participació del director del programa. Els estudiants no poden matricular-se de més de quaranta crèdits per curs acadèmic i no podran sumar-ne més de cent vint. No obtenen un títol homologat, però estudien per plaer i no fan la competència a ningú. Arrencar el programa va representar vèncer algunes reticències, sobretot, referides a la inserció a l'aula de persones amb edats tan diferents. L'experiència ha demostrat que no hi ha barreres i, a més, les persones matriculades al programa segueixen les classes amb gran interès. Aquest curs el programa Formació de la Gent Gran ha matriculat noranta-cinc estudiants, que cursen, majoritàriament, estudis d'Humanitats.

Més informació a:

Formació de la Gent Gran
C/ Castell de Peralada, 18, baixos
Tel. 972 41 87 50
formacio.gentgran@udg.edu

Horari: de dilluns a dijous de 10 a 13 h. Altres horaris per convenir
Responsable: Josep Torrellas i Vendrell
josep.torrellas@udg.edu